

denbehandlingen, fra hr. Peter Skaarup og fra Dansk Folkeparti.

Min forundring gik på, at der blev lagt an til, måske ikke sagt direkte, men klart mellem linjerne, at det her lignede lovsjuskeri. Jeg vil nok sige, at man med et forløb med denne her tidsramme, som vi har haft, ikke ligefrem kan komme og tale om lovsjuskeri.

Vi accepterede selvfølgelig, at lovforslaget gik tilbage til udvalget. Der var også kommet nogle henvendelser. Dem fik vi svar på, og ikke mindst de svar relaterede sig til de ændringsforslag, som vi netop stemte igennem ved anden behandling. Det var ændringsforslag, som vi meget grundigt havde diskuteret, fordi det var et af de meget svære spørgsmål.

Jeg bemærkede, at hr. Peter Skaarup i forbindelse med andenbehandlingen og ændringsforslagene totalt havde misforstået, hvad de gik ud på.

Så havde vi et udvalgs møde, hvor vi gennemgik svarene, men så meget større er min forundring, når jeg så i forbindelse med betækningsafgivelsen ser det, der ligger fra Dansk Folkeparti, fra hr. Peter Skaarup, til betækningsbidraget. Jeg tror, der er et parti, underforstået Dansk Folkeparti, som i den her sag har lavet, hvad jeg vil kalde for lovsjuskeri.

Jeg kan ikke lade være med andet end citere fra betækningsbidraget fra hr. Peter Skaarup:

»Man kan forestille sig det eksempel, hvor en kvinde bliver gravid med sin ægtefælle og efterfølgende forlader ham til fordel for en ny mand, med hvilken hun hurtigt gifter sig og i det nye ægteskab føder barnet. I en sådan situation bliver den nye ægtemand automatisk med den nye lov tilkendt faderskabet, hvilket kan virke urimeligt over for den første ægtemand, som har gjort alt for at opføre sig anstændigt og ansvarligt.«

Jeg er nødt til at sige til hr. Peter Skaarup, at det arbejde, man har gjort i Dansk Folkeparti, godt kunne have været bedre. Det er lige nøjagtig det, ændringsforslagene gik på i forbindelse med andenbehandlingen. Det er lige nøjagtig det, svarene gik på, da vi havde vores ekstraordinære udvalgs møde her i forgårs. Og det til trods er hr. Peter Skaarup tilsyneladende ikke blevet klogere.

Jeg vil sige det på den måde, at jeg er glad for det brede grundlag, vi har fået for det her. Jeg er glad for, og vi er glade for i Socialdemokratiet, at

vi inden længe ser det her stemt igennem, men jeg håber, at man fra Dansk Folkeparti på en lidt mere seriøs måde vil gå ind i det.

Lige nøjagtig det spørgsmål handler nemlig om, at vi er gået ind og har tilgodeset det stabile forhold, og det betyder netop, at den mand, som bliver nævnt i hr. Peter Skaarups eksempel, rent faktisk får retten til at få prøvet faderskabet.

Så jeg vil sige: Lidt mere saglighed vil klæde Dansk Folkeparti, og lidt mere interesse for sagen havde været godt. Det her har i hvert fald skabt en usikkerhed hos nogle, som vi godt kunne have undværet.

Jeg er helt sikker på, at flertallet her i Folketinget er enig med mig i, at det netop har været afgørende for os, at vi i netop den situation fik skabt stabilitet for at give den mand mulighed for at udvise det ansvar, som han med rette burde have.

Det er de stabile familier, vi her har tilgodeset. Det er jeg godt tilfreds med, og jeg håber, at hr. Peter Skaarup er klar over, at det er noget af en skævert, der her er slået af Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Lissa Mathiasen siger, at der i forbindelse med det her lovforslag ikke er tale om lovsjusk, men det kan man jo diskutere.

Fru Lissa Mathiasen lægger til grund, at det er et lovforslag, der er genfremsat i denne her folketingssamling, og at det er et lovforslag, som vi har haft til behandling i lang tid. Det er rigtigt, det har vi, men det er vel lige så rigtigt, og det må Retsudvalgets formand vel også bekræfte, at det ændringsforslag, som er det afgørende, det, som en række ordførere og en række partier herinde hænger hatten på og vil sige ja på baggrund af, er stillet her i Folketinget i sidste uge, og det er her op mod deadline, at vi først har fået set på konsekvenserne af det ændringsforslag. Det er det afgørende. Det er jo det, alle hænger hatten på i begrundelsen for at sige ja. Så det om lovsjusk, som er fremgået fra min side, mener jeg stadig væk er aktuelt.

Så vil jeg godt spørge fru Lissa Mathiasen: Syntes fru Lissa Mathiasen, at det er rigtigt, at det er rimeligt, at det er i orden, at en af de parter, der berøres af det her, nemlig præsterne, aldrig er blevet hørt om det her lovforslag? Er det rimeligt?